

Thesavrvs|| Locorum|| Commvniūm|| Jvrisprvdentiæ

Barbosa, Agostinho

Lipsiæ, 1697

Cap. CXXIIX. De Jurisconsultis. Conf. omnio Infr. de responsis Jctorum lib.
16. cap. 49.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-80071](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-80071)

CAP. CXXVII.

De Juramento perhorrescentiæ.

Axioma I.

Quoties quis justam suspicionem concipit, se non credere, quod coram hoc Judice justitiam sit consecuturus, toties præstato juramento perhorrescentiæ causa ad Judicem superiorem devolvitur.

Ratio: quia sic metus est, ne Judex inferior quicquam agat contra Justitiam. Ita ergo si Judex maxime faveat reo inimico meo, si magno me odio persequatur, &c. justæ hæc erunt causæ perhorrescentiæ.

Declarat: modò tamen causæ tales in specie fuerint in supplice libello allegatæ. *Mev. P. 1. Dec. 193. Conf. dissertatio Lauterbachii de Juramento perhorrescentia & Feltmanni Tractatus de Juram. perhor.*

CAP. CXXIX.

De Jurisconsultis. *Conf. omnino Infr. de responsis JCtorum lib. 16. cap. 49.*

Axioma I.

Jurisconsulti debent esse sacerdotes justitiæ & eidem ac veritati semper assistere. *l. 1. ff. de just. & jur. male contra illi, qui vel in judicando vel consulendo magis personæ quam justitiæ favent, contra quos disputat Fichard. conf. Lat. 1. numer. 1. & conf. German. 43. numer. 10. ideoque Servium Sulpitium laudibus maximis evehit Cicero in Philipp. 9. qui eum non magis juris quam justitiæ consultum fuisse ait, ita ut quæ proficerentur à legibus & JCti semper ad æquitatem facilitatemque referrent, quod de hodiernis etiam requirit G. Budæus annot. in pand. p. 3. quæ de causâ invitò etiam ad consulendum cogi possent. post gl. in l. 2. C. de prox. sacr. serin. lib. 12. not. Bart. in l. de tutela. C. de integr. resit. min. Felin. in c. si pro debilitate de offic. deleg. Vult. 1. conf. 15. numero 4.*

II.

Quantum anima corpore & Respubl. homine est præstantior, tanto præstantior & dignior medicinâ est Jurisprudentia; ita post Chassan. Bodin. Heig. & alios statuit Daniel. Ott. de jure publ. cap. 19. p. 681. ubi limitat de JCtis veris, de quibus est. *l. 1. de just. & jur. & l. 14. C. de advoc. divers. judic. secus quod rabulas forenses, qui sacratissimam scientiam in mercenariam artem vertunt.*

III.

Jurisconsulti officium est respondere, cavere, scribere. *l. 1. C. de offic. Assess. adde sup. lib. 3. cap. 57. Cujac. ad L. Gallus de liber. & postb. adeoque in jure non in facto consistit, de quo nullus JCtus respondere cogitur. l. cum quem temerè.*

79. §. 1. ff. de judic. l. mora. 32. ff. de usur. l. pen. ad. L. Fab. de plagiar. l. 2. de jur. & fact. ignor. l. 34. deneg. gest. & ibi Cujac. in Pand. l. 1. referente ipso. Cic. in Top. Unde JCtum citra ruborem posse ignorare consuetudines & statuta dicit Fichard. in conf. Germ. conf. 18. num. 5. JCti enim divinare non possunt. Cothman. 4. respons. 4. num. 117.

CAP. CXXIX.

De Jurisdictione.

Axioma I.

Jurisdictio indubio est ordinarii. *gl. in l. 1. in fin. de judic. l. 1. in pr. §. cum urbem. ff. de offic. præf. Urbis. l. fin. ibi qui vel certæ. C. ibi & apud quem Auth. habita ne fil. pro patr. Cyn. in l. si quis ex consensu. 7. C. de Episc. aud. Frider. de Senis. conf. 130. incip. factum tale est. Vult. 1. conf. 16. n. 11. vid. Dn. Parent. in disp. VVesemb. 2. q. 1.*

II.

Jurisdictio non ex eo quod revera debetur, sed quod petitur, est metienda. *Costal. & Dd. ad l. si idem cum eodem. ff. de jurisd. Jas. ad l. cum quædam puella. 19. num. 1. cum seqq. ff. eod. Joh. Gædd. 2. conf. Marp. 28. num. 16.*

III.

Jurisdictio concessa, non intelligitur ex eo proprietas rei concessa. *Vult. 2. conf. Marp. 30. num. 162. quia proprietas fundorum nihil habet commune cum jurisdictione, ut ait Modestinus. Pistor. conf. 21. num. 75. vol. 1. Unde & Dominium separatum quid à jurisdictione dicitur. VVesemb. conf. 67. num. 27. & ut inquit Menoch. conf. 21. n. 8. vol. 1. hæc qualitatē à se separatam à rei proprietate habet.*

IV.

Jurisdictio quævis in Imperatore residet. *c. 1. §. judices & §. ad hæc de pace tenend. & ab ipso procedit in illos, quibus per investituram confertur in quacunque mundi parte Rol. à Vall. conf. 88. numero 10. vol. 1. Vult. 2. conf. Marp. 30. numero 90. De jure enim Regimen Reipubl. manat uti in fonte & origine apud Principem juxta c. in apibus. 41. 7. q. 1. & à Principe tanquam è fonte manat ac derivatur jurisdictio in alios Alex. in l. 1. num. 35. Baldus. in l. more ff. de jurisd. & in c. 1. §. injuria in pr. col. 2. de pac. jur. firm. Felin. in rubr. de appell. numer. 4. Alex. conf. 16. lib. 5. unde sicut radii solis non possunt à sole separari, ita nec jurisdictio à Rege. Valasc. de jur. emphyt. q. 8. num. 21. Est enim jurisdictio per se res individua, nec in judicium communi dividundo venit, ut scilicet dividatur, nec aliàs jurisdictio in minutias fracta confundatur. *C. A. lib. 10. tit. 3. th. 14. Ex perceptione tamen & sublevatione fructuum potest censeri dividua, ut cum plures sunt filii alicujus comitis, apud quemlibet filium jurisdictio erit in solidum, quæ fuit apud patrem, sed dividendo inter se emolumenta territoria, quibus præsumunt, efficient dividua. Zaf. in l. stipulationes non dividantur de V. O. num. 14. atque ita fructus jurisdictionales in prædictum**